Kære årsmøde.

Det er ikke første gang, jeg står på denne talerstol - men det er første gang, jeg står her i egenskab af formand for DF Ungdom, og dermed skal give den officielle hilsen fra os i ungdommen til jer i Dansk Folkeparti.

Det har jeg set utrolig meget frem til - men at min første gang så skulle blive ved et årsmøde af så historiske dimensioner, som det her er tilfældet, overgår enhver fantasi.

Hvem i denne sal havde for bare få uger siden troet, at i dag skulle blive en historisk dag i dansk politik i almindelighed og Dansk Folkeparti i særdeleshed?

- Ja, svaret er egentlig ligetil – det havde meget få.

Kære Pia: du har - som du efterhånden har for vane - overrasket, forbløffet og ikke mindst imponeret hele Danmark med meddelelsen om din afgang som partiformand.

Høj som lav, ven som fjende, borger, journalist eller kommentator – du tog os alle på sengen med meddelelsen om din afgang.

Du har altid været en fighter, du har altid stået på mål for det du tror på, og du har altid haft modet til at gøre det rigtige - på det rigtige tidspunkt.

Selvom alle der er til stede her i dag gerne havde set, at du – mindst – havde taget et par valg mere, så tjener det dig til ære, at du havde modet til at gå med værdighed, på dine egne præmisser og under ordnede forhold – kort sagt. Som vi kender dig.

Hvis man vil se et stilstudie i, hvordan et formandsskifte ikke skal foregå, skal man jo i disse dage ikke lede længe for at finde en parallel. Vi kan bare se på vores venner i folkepartiet i den røde regering.

Villy har jo også lavet et overraskende formandsskifte, men det skete modsat her på rigtig socialistmaner – i kaos, usikkerhed og uden styring.

Ja, vi, der kan huske succesfilmene Befri Willy kan tydeligt se, i hvert fald tre paralleller mellem Villy Søvndal og hvalen Willy: 1) de oplever begge, at der bliver færre og færre af deres artsfæller. 2) de har mange naturlige fjender 3) Og sidst men ikke mindst, så ender de begge i dag oftest i medierne, når de er gået eftertrykkeligt på grund.

Men modsat hvalen Willy – den nuttede fra filmen forstås – er det svært, at have særligt ondt af Socialistisk Folkeparti og den personlige og politiske fiasko, som Søvndal i disse måneder oplever.

Mår man sælger ud af sig selv og sin sjæl som parti, for at kunne køre rundt i en miljøsvinende ministerbil, så har man ikke fortjent vælgernes gunst.

Nuvel, Pia: at du vil blive savnet, er der igen tvivl om. Der går en beretning fra sidste valgkamp om, at en ældre dame havde ringet ind til partikontoret og klaget.

Hun - der var gangbesværet, og derfor ville brevstemme forud for valget - var angiveligt blevet forhindret i at stemme på Dansk Folkeparti.

Der var jo tale om en skandale af dimensioner lige før valget, hvis klagen var sand. Så sagen måtte naturligvis undersøges nærmere.

Episoden blev dog hurtigt opklaret. Det vidste sig, at damen var bosat i Rødovre, og dermed ikke kunne stemme personligt på dig Pia - der som bekendt er opstillet i en anden storkreds.

Hun måtte derfor affinde sig med kun at stemme på Dansk Folkeparti - Men som damen energisk gjorde opmærksom på: det var jo Pia, hun ville stemme på!

Pia - historien siger alt – du er for mange danskere simpelthen synonym med Dansk Folkeparti.

Det er få politikere, der som dig formår og forstår at gå lige ind i danskerne og tale til dem i den situation, som de befinder sig i. Du er det, som kommentatorerne kalder folkelig.

Men du er mere end det, for det parti du i dag har videregivet til Kristian, er ikke som i Søvndals tilfælde et politisk fallitbo.

Du har formået at gøre det, som 70ernes personligheder og partistiftere ikke kunne. Du overlader et parti, der er velfunderet, godt organiseret og vigtigst af alt levedygtigt.

Derfor Pia, har vi I DF Ungdom har besluttet, at dedikere en lille ting til dig.

Der går i DF Ungdom et vedholdende rygte om, at det er en betingelse for at sidde i Dansk Folkepartis folketingsgruppe, at man kan synge klart igennem, når hvert gruppemøde indledes med en sang fra højskolesangbogen.

Derfor har vi været nød til at lave en CD med 9 af vores vigtigste fædrelandssange og salmer for at forberede de unge mennesker til en karriere i Dansk Folkeparti.

Den CD ligger efter et halvt års arbejde nu klar. Og i lyset af den seneste måneds begivenheder, kunne vi simpelthen ikke finde på noget mere passende end at dedikerer den til dig – vores egen ”mor Pia”.

Lanceringen af CD'en sker i forbindelse med et nyt initiativ fra DF Ungdom. Mange af jer DF'ere, der sidder i salen i dag, har rettet henvendelse til os for at høre, om man kan blive medlem eller gøre andet for at bakke op om DF Ungdom.

De regler vi arbejder under tillader os desværre ikke at optage medlemmer, der er fyldt 30, men det skal jo ikke stoppe os.

Vi indfører derfor fra og med i dag for første gang nogen sinde muligheden for at blive støttemedlem af DF Ungdom.

Som støttemedlem får man en DF Ungdom pin til sit jakkesæt eller kjole og ikke mindst et eksemplar af vores helt nye Pia CD, ligesom man vil modtage DF Ungdoms nyhedsbreve løbende, så I kan følge med i hvad der sker i ungdommen. Endelig får man, hvis man melder sig ind i løbet af årsmøde weekenden også en gratis T-shirt med.

Pengene fra støttemedlemsskaberne går ubeskåret til at støtte aktiviteter i DF Ungdoms lokalforeninger, så hver en krone I giver – er med til at gøre DF Ungdom og DF mere synlige lokalt.

Det koster 200,-, at blive støttemedlem og det man det sker ved henvendelse til DF Ungdom boden i lobbyen.

Det er en vigtig prioritet for mig som formand, at styrke DF Ungdom lokalt. Derfor kommer i forhåbentligt til at mærke, at dette initiativ med mange andre vil give et mere aktivt lokalt forankret DF Ungdom de kommende år! Derfor bak nu endelig op og få tegnet et støttemedlemskab!

Og nu til dig Kristian – velkommen til som formand. Du har allerede fået mange – også mange rosende - ord med på vejen frem mod dit formandskab – du er ordholdende, flittig, arbejdsom og en dygtig strateg.

Det er de ord – selv den mest velbetalte kommentator ikke har kunnet komme uden om, når de skal beskrive dig – men de er også kollektivt blevet enige om, at folkelig, det er du ikke.

Nu kan for meget folkelighed jo også være problematisk. Tag politisk kommentator Hans Engel – han er folkelig. Og han var endnu mere folkelig, da han var partileder for det konservative folkeparti. Han var faktisk så folkelig, at han ikke kunne stå for fristelsen, og i en ordentlig brandert smadrede sin politiske karriere på en stor betonklods.

I virkeligheden er forskellen mellem at være folkelig og at være en landsbytosse – i mange kommentatorers øjne til at overse.

De anvender begrebet som en arrogant måde at tale ned til de mange danskere, der fortrækker flæskesvær, fodbold og fadbamser frem for multikulturalisme, grøn økologisk urtete og et abonnement på Dagbladet Politiken.

Men selvom det er svært at tro – særligt i deres egen selvforståelse – så er kommentatorer jo ikke altid så alvidende, som de holder af at give udtryk for.

Den anden dag blev jeg lidt grebet af nostalgi over udsigten til Pias afgang. Derfor valgte jeg at gå lidt tilbage i tiden og se på Pias start som partileder for Dansk Folkeparti.

Dengang havde men også alvidende kommentatorer, der gladelig gav en skråsikker kommentar – og nogle af dem var så fremsynede og intelligente, at de fortjener, at blive gengivet fra denne talerstol i dag.

Vores evigt alvidende venner i Politiken skrev fx d. 7. oktober en leder om Pias nye Folkeparti, hvor de kom med en rammende analyse:

”Det ligner et dødsdømt projekt. På nær nogle få nuancer vil politikken i Dansk Folkeparti umiddelbart være identisk med programmet for Kim Behnkes Fremskridtsparti. Forskellen består alene i, om man er rede til at indgå et mildest talt hypotetisk samarbejde med andre borgerlige partier som for eksempel V og K. Det vil Pia Kjærsgaard gerne. Men hvem kan bruge det til noget? ikke V og ikke K.”

Kære venner: dette var de gode folk på Dagbladet Politiken. De uddannede og lærte, Mads Nørgaard på Strøget-klientellet. Kort sagt: storbytosserne!

Men man må sige, at i denne sammenhæng gik det jo ikke helt som præsten prædikede. Men det bliver endnu bedre:

Også Ekstra Bladet, der også i dag er kendt for sin høje moral og journalistiske integritet fx i forhold til kildebeskyttelse og uafhængighed, var på banen. I en leder fra den 11. oktober 1995 rammer de hovedet på sømmet og forudser:

”Kirsten Jacobsen kan blive Pia Kjærsgaards undergang. Sammenlignet med den store tornado fra Limfjorden er det nogle farveløse riddere, Dansk Folkepartis dronning har valgt til at flankere sig: En Poul Nødgaard, der engang var en navnkundig kæmner i Ringsted og en Kristian Thulesen Dahl, der kun blev Danmarks-berømt, fordi Pølse-Poulsgaard fra Aalborg var ved at blive kvalt i hans navn for åben tv-skærm.

Unægtelig en mistrøstig skare, Pia Kjærsgaard kan mønstre til forsvar for fædrelandet. Slaget om højresiden i dansk politik syntes afgjort. I hvert fald kan taberen udpeges. Hun hedder Pia Kjærsgaard. Når historiebøgerne engang skal skrives, vil hun blive husket som den, der slagtede partistifter Mogens Glistrup. Resten er fortjent glemsel”

Analysen fra Ekstra Bladet er så ”spot on”, at det kan undre, at de ikke forsøgte at få den slettet sammen med deres artikler om skattefuskeren Thorning, men dem om det.

Kristian – ud fra dette studie i af analytisk intelligens, syntes jeg, at vi skal konkludere to ting.

1) Hvis alt disse orakler, i dag kan skrive om dig, er, at du ikke er folkelig, så tør jeg slet ikke tænke på, hvor godt det vil gå under din formandstid.

2) I det mindste er du i dag kendt for andet og mere end, at Kristen Poulsgaard ikke havde format til udtale dit navn korrekt.

Men jeg er nu ikke bekymret – hverken for Dansk Folkeparti eller for Kristian. Vi i DF Ungdom har allerede været ude sammen med Kristian og teste hans folkelige evner. Det skete for et par uger siden foran Vejle Handelsskole.

Og lad mig sige til jer helt klart. Kristian var det store tilløbsstykke – alle de unge ville have en snak med Kristian og du klarede det i vanlig sikker stil.

Dagens højdepunkt var, da en ung lyshåret studine går forbi standen. Hun får som så mange andre den morgen et belevent "ha' en god dag" med fra Kristian.

Den korte replik fik pigen til at vende sig om – hun giver Kristian det helt store elevatorblik – kigger ham dybt i øjnene, og svarer med en stemme, som kun en teenagepige, der lige har mødt en rockstjerne, fodboldspiller eller et andet idol kan gøre det:

"Det er jeg sikker på, det bliver – nu hvor jeg har mødt dig"

En ting er sikker. Selv den mest trøstesløse kommentator – som er til stede her i dag - vil ikke kunne have overværet det moment og stadig med god samvittighed have benævnt dig ufolkelig.

Kristian, vi ved jo, at du er en fodboldfan – og derfor er vores hilsen til dig også en fodbold-metafor. Vi har nemlig købt en trøje til dig. Vi ved godt, den ikke er fra Liverpool, men farverne er i det mindste de rigtig.

Som du kan se, er det – det eneste der i din optik kan være bedre end en Liverpool-trøje – nemlig en fra det danske landshold.

Bag på trøjen har vi fået lavet en indskrift, og som du kan se, står der "Team Tulle".

Vi har valgt den indskrift af flere grunde. Først og fremmest for at illustrere, at det nu er dig, der har anførerbindet på og skal gå forrest i kampen mod nye sejre for Dansk Folkeparti

– men ligeså meget for at understrege, at vi i Dansk Folkeparti og DF Ungdom er ét hold – og jeg kender ikke et eneste medlem af DF Ungdom, der ikke vil stille op i holdformation med dig som anfører.

Tak for ordet og fortsat godt årsmøde!